1) Tabakât-ül-kübra cild-1, sh. 67

2) Câmi-ul-kerâmet-ul-evliyâ cild-1, sh. 231

ÂMİNE-İ REMLİYYE

Tabiîn devrinde yetişen hanım evliyâların büyüklerinden. Hicrî ikinci asrın sonlarında, Kudüs civarında Remle şehrinde yaşamıştır. Doğum târihi kesin olarak bilinmemektedir. 200 yılında vefât etti.

Âmine-i Remliyye ilmî seviyesinin yüksekliği ile kadın evliyâlar arasında bilinmektedir. Kalbinde, dünyânın şan, şöhret ve malına zerre kadar yer vermezdi. Nefsinin zevk ve arzularından tamamen uzak olarak yaşar devamlı Allahü teâlâ'ya ibadetle meşgûl olurdu ve duâ ederdi. Haramlardan ve şüphelilerden kaçması, herşeyi Allah'ın rızası için yapması herkes tarafından bilinirdi. Bu bakımdan onu tanıyanlar, devamlı duâsını isterlerdi. Hatta zamanın büyük evliyâlarından olan Bişr bin Haris el-Hafi hazretleri, devamlı ziyâretine gider, ondan duâ isterdi. Günlerden bir gün Bişr bin Haris hazretleri hastalandı. Yaşlı ve ihtiyâr olduğu rivâyet edilen, o büyük hanım evliyâ, Remle'den kalkıp, Bişr bin Hâris'in ziyâretine geldi. Bu sırada Hanbelî Mezhebinin kurucusu imam Ahmed bin Hanbel de Bişr bin Hâris'in ziyâretine gelmişti. Yanında bulunan ihtiyâr ve yaşlı hanımın kim olduğunu sorduğu zaman; Âmine-i Remliyye diye cevap verdi. İmam Ahmed bin Hanbel hemen kendisinin duâsına ihtiyâcı olduğunu belirtti ve duâ istedi. Bunun üzerine; Âmine-i Remliyye'nin şu şekilde duâ ettiği rivâyet edilmektedir.

"Ey Allahım, Bişr bin Haris ve Ahmed bin Hanbel, Cehennem azâbından kurtulmak istiyorlarsa, onları kurtar ve bağışla Ey merhameti ve bağışı bol Allahım. Sen merhamet edenlerin en merhametlisisin..."